

PUNOMOĆ

Krka & Krka
Odljetničko društvo d.o.o.
Bijili, Starčevićeva 13
Odujetnik Tomislav Krka

Ovlašćujem (o) _____

da me (nas) zastupana u građanskom, parničnom, izvanparničnom, izvršnom, zemljišno-knjižnom postupku, kaznenom postupku, postupku pred trgovačkim sudom, u postupku pred tijelima državne uprave koji se vodi kod _____

TRGOVAČKOG SUDA SPLIT

radi _____
isprava Taslice pravnih frai 5000

pod poslovnim brojem _____
ST-651/17

Ovlašćujem (o) ga da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod svih drugih državnih tijela, te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) na zakonu osnovanih prava i interesa, poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnosi tužbe i ostale podneske, da sklapa poravnanja, da daje nasljedne izjave, te da prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem (o) da ga zamjenjuje _____

U _____, dana _____
14. 02. 2023.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 4 PŽ-1161/2022-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA I RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednika vijeća, Dubravke Zubović, suca izvjestitelja i Nevenke Baran, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja VEDRANA MADUNIĆA, Split, Put Firula 55, OIB 82254840459, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Krka, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika BRA-MA kreditna unija u stečaju, Split, Put Firula 53, OIB 96497966580, kojeg zastupa osporavatelj Ante Vuko, Split, Domovinskog rata 58, OIB 87187864316, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Krželj, odvjetnik u Splitu, radi utvrđenja osporene tražbine, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-293/2019-28 od 18. siječnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 6. rujna 2022.

presudio je

Odbija se žalba tuženika, kojeg zastupa osporavatelj Ante Vuko, kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-293/2019-28 od 18. siječnja 2022.

riješio je

I. Odbija se žalba tuženika, kojeg zastupa osporavatelj Ante Vuko, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-293/2019-28 od 18. siječnja 2022. u točki I. i dijelu točke II. izreke kojim je naloženo osporavatelju da nadoknadi tužitelju troškove postupka u iznosu od 402.250,00 kn (četiristodvjetisućedvjestopedeset kuna) / 53.387,75 EUR (pedesettritisućetrstoosamdesetsedam eura i sedamdesetpet centi) sa zateznim kamatama od 18. siječnja 2022. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose.

II. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 70.375,00 kn (sedamdesettisućatristosedamdesetpet kuna) / 9.340,37 EUR (devettisućatristočetrdeset eura i tridesetsedam centi).

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-293/2019-28 od 18. siječnja 2022. utvrđeno je da je osnovana tužiteljeva tražbina prema tuženiku u iznosu od 5.230.999,08 kn kao tražbina četvrtog višeg isplatnog reda.

2. Rješenjem, donesenim pod istim poslovnim brojem, odbijen je prijedlog za prekid postupka (točka I. izreke), naloženo osporavatelju da nadoknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 402.250,00 kn sa zateznim kamatama od 18. siječnja 2022. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose, a odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 262.125,00 kn sa zateznim kamatama (točka II. izreke), kao i da mu tuženik nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 664.375,00 kn sa zateznim kamatama (točka III. izreke).

3. Osporavatelj je u ime i za račun tuženika podnio žalbu protiv presude i rješenja, pobijajući ga u točki I. i dijelu točke II. izreke kojim je osporavatelju naloženo da nadoknadi tužitelju troškove postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava te bitne povrede odredaba parničnog postupka. U žalbi navodi da je tužitelj tužbenim zahtjevom tražio da sud naloži tuženiku, a ne stečajnom vjerovniku, da mu nadoknadi troškove postupka te iznosi stajalište da je na naknadu troškova postupka moguće obvezati samo tuženika. Stoga smatra da su učinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. i 12. Zakona o parničnom postupku. Dalje navodi da je nejasno zašto se sud poziva na odredbu čl. 990. st. 1. i čl. 997. Zakona o obveznim odnosima, jer tuženik nije banka, već kreditna unija u stečaju. Ukazuje na to da se protiv tužitelja vodi kazneni postupak zbog kaznenog djela počinjenog na tužnikovu štetu, zbog čega je sud trebao odrediti prekid postupka te izvođenje dokaza vještačenjem na okolnost preknjižavanja sredstava koja su izvršena suprotno odredbama Zakona o računovodstvu i Zakona o kreditnim unijama. Predlaže da ovaj žalbeni sud ukine pobijanu presudu i rješenje, a predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

4. Tužitelj je podnio odgovor na žalbu u kojem navodi da je osporavatelj prouzročio troškove parničnog postupka, zbog čega ih je dužan snositi te da iz dostavljenih isprava proizlazi da je tužitelj uplatio tuženiku novčana sredstva, što je stečajni upravitelj priznao. Dalje navodi da su osnivači, nakon što su se stekli uvjeti propisani zakonom i statutom kreditne unije, povukli svoja sredstva uplaćena na ime udjela i vratili tužitelju dane zajmove, a tužitelj je zatim ta sredstva uplatio tuženiku, zbog čega nije riječ o preknjižavanju ili prosljeđivanju novčanih sredstava, kako to neosnovano smatra žalitelj. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 70.375,00 kn.

5. Žalba nije osnovana.

6. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredaba čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP), u

granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a).

7. Predmet spora je utvrđenje osnovanosti tužiteljeve tražbine prema tuženiku u iznosu od 5.230.999,08 kn, kao tražbine četvrtog višeg isplatnog reda, prijavljene u stečajnom postupku koji se vodi na tuženikom.

8. Iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi da je tužitelj, kao stečajni vjerovnik, pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-651/17 od 10. travnja 2019., koje je potvrđeno rješenjem ovoga suda poslovni broj PŽ-3194/2019-2 od 21. svibnja 2019., upućen na pokretanje parničnog postupka radi utvrđivanja osnovanosti tražbine prijavljene u stečajnom postupku koju je osporio stečajni vjerovnik Ante Vuko.

9. Prvostupanjski sud je, nadalje, naveo da iz izvedenih dokaza, i to iskaza tužitelja i svjedoka Miroslava Madunića te ugovora o štednom ulogu (novčanom depozitu) broj 81-70-01035-3 od 15. ožujka 2010., 81-70-10020-4 od 4. veljače 2011. i 81-70-13139-4 od 28. listopada 2013., proizlazi da se tužiteljeva tražbina, čija visina nije sporna, zasniva na sklopljenim ugovorima o štednom ulogu. Osporavatelj, koji na temelju odredbe čl. 266. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17), u parnici nastupa u ime i za račun tuženika, je osporio postojanje tražbine na ispitnom ročištu navodeći da postoji osnovana sumnja da je tražbina rezultat kaznenog djela počinjenog protiv stečajnog dužnika te da je u tijeku kazneni postupak. Budući da bi prekid parnice samo odgodio mogućnost da tuženik izvrši plaćanje tužitelju dok kazneni postupak ne bude završen, a osporavatelj nije iznio okolnosti koje bi bile od utjecaja na valjanost sklopljenih ugovora o štednom ulogu, prvostupanjski sud je odbio prijedlog za prekid postupka te na temelju odredaba čl. 990. st. 1. i 997. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18), prihvatio tužbeni zahtjev kao osnovan.

10. Donošenjem pobijane presude nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti pa ni ona na koju ukazuje žalitelj. Suprotno žalbenim navodima, ta presuda sadrži jasne i određene razloge o odlučnim činjenicama o kojima ne postoji proturječnost između onoga što je u razlozima presude navedeno o sadržaju isprava i samih tih isprava.

11. Pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da je tužiteljeva tražbina osnovana. Naime, stranke su sklopile ugovore o štednom ulogu (novčanom depozitu) po osnovi kojih je tužitelj položio kod tuženika ugovorene iznose, koje se tuženik obvezao vratiti tužitelju uz plaćanje ugovorenih kamata, što nije učinio. S obzirom na to da tuženik tijekom postupka nije iznio činjenice i dokaze iz kojih bi proizlazilo da predmetni ugovori nisu valjani, a tužitelj je uplatio štedne uloge, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da je tuženik u obvezi ispuniti svoju obvezu iz sklopljenih ugovora. Neovisno o tome što tuženik nije banka, prvostupanjski sud je pravilno primijenio odredbe čl. 990. i 997. Zakona o obveznim odnosima, jer se te odredbe na temelju čl. 1044. navedenog Zakona na odgovarajući način primjenjuju i na druge

pravne osobe, ako su zakonom ovlaštene za obavljanje određenih bankarskih poslova.

12. Slijedom navedenog, valjalo je, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, odbiti tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

13. Nadalje, prvostupanjski sud je pravilno odbio tuženikov prijedlog za prekid postupka. Naime, odluka o glavnoj stvari ne ovisi o tome je li učinjeno knjiženje sredstava suprotno važećim propisima iz domene računovodstvenog i bankarskog poslovanja i je li učinjeno kazneno djelo time što su drugi članovi kreditne unije nakon povlačenja svojih uloga vratili zajam tužitelju, koji je tako dobivena sredstva stavio na raspolaganje tuženiku na temelju ugovora o štednom ulogu, već jesu li sklopljeni ugovori o štednom ulogu valjani i je li tužitelj izvršio svoju obvezu po tim ugovorima, što tuženik nije doveo u pitanje. U slučaju da se u kaznenom postupku utvrdi da je počinjeno kazneno djelo, tada sud u tom postupku ima mogućnost oduzeti imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom, kako je to pravilno zaključio prvostupanjski sud, s time da se navedeno odnosi samo na polog u iznosu od 1.929.000,00 kn, dok u pogledu ostalih ugovora nije riječ o sredstvima pribavljanim vraćanjem zajma od članova kreditne unije. Stoga nije trebalo ni izvoditi dokaz vještačenjem na okolnost zakonitosti knjiženja novčanih sredstava.

14. U odnosu na odluku o parničnim troškovima, valja reći da je primjenom odredbe čl. 266. st. 2. Stečajnog zakona u parnicu upućen vjerovnik čija tražbina je osporena, pri čemu u takvoj parnici osporavatelj nastupa u ime i za račun stečajnog dužnika. Imajući u vidu odredbu čl. 156. st. 2. ZPP-a u vezi s odredbama čl. 266. st. 2. i čl. 270. Stečajnog zakona, prvostupanjski sud je pravilno zaključio da je osporavatelj dužan nadoknaditi tužitelju parnične troškove. Tužiteljevu tražbinu priznao je stečajni upravitelj, a osporio drugi stečajni vjerovnik, pa je troškove u slučaju gubitka parnice dužan snositi osporavatelj, koji ih je svojim osporavanjem prouzročio. U protivnom, stečajni dužnik bi bio dužan snositi troškove postupka kojem nije dao povoda. Pritom, valja imati da umu da je zakonodavac propisao da u ovakvim postupcima osporavatelji nastupaju u ime i za račun stečajnog dužnika upravo zato što stečajni upravitelj, koji je priznao tražbinu, nema pravnog interesa zastupati stečajnog dužnika, a stečajni dužnik mora biti stranka postupka jer donesena odluka djeluje prema njemu. Stoga za odluku o troškovima postupka nije odlučno to što je stečajni dužnik na strani tuženika, niti je li tužitelj tužbenim zahtjevom tražio da sud naloži tuženiku da mu nadoknadi troškove postupka, već tko je te troškove uzrokovao (tako ovaj sud i u odluci poslovni broj PŽ-2768/2020-2 od 12. veljače 2021.). Navedeno nije protivno pravnom shvaćanju zauzetom na sjednici sudaca Odjela trgovačkih i ostalih sporova ovoga suda od 6. srpnja 2006., na koje se poziva žalitelj, jer je cilj tog shvaćanja da vjerovnici koji su osporili tražbinu (koju je priznao stečajni upravitelj) snose rizik plaćanja troškova izgubljene parnice. Pored toga, odluka o parničnim troškovima ispitana je i kvantitativno u odnosu na visinu dosuđenih troškova u smislu čl. 155. ZPP-a te je utvrđeno da je pravilna i zakonita.

15. Slijedom navedenog, valjalo je, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a, odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje u točki I. i dijelu točke II. izreke, kojim je naloženo osporavatelju da nadoknadi tužitelju troškove postupka.

16. Troškovi odgovora na žalbu nisu bili potrebni za vođenje parnice u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a, pa je tužiteljev zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka odbijen kao neosnovan.

17. Preračunavanje iznosa izraženih u kunama u iznose izražene u eurima izvršeno je u skladu s odredbama čl. 13. i 14. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ broj 57/22 i 88/22).

Zagreb, 6. rujna 2022.

Predsjednik vijeća
Branka Šabarić Zovko

Dokument je elektronički potpisan:

BRANKA ŠABARIĆ
ZOVKO

Vrijeme potpisivanja:

28-09-2022
19:44:35

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#13004652393733439333636353139

L=ZAGREB

S=ŠABARIĆ ZOVKO

G=BRANKA

CN=BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO

Broj zapisa: eb311-1de3d

Kontrolni broj: 06332-826a5-ad4d6

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE
HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 3 P-293/2019-28

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, sudac Ana Misir Šarić, u pravnoj stvari tužitelja Vedrana Madunića, OIB: 82254840459, Split, Put Firula 55, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Krka, odvjetnik u Krka & Krka odvjetničko društvo d.o.o. u Splitu, Starčevićeva 13, protiv tuženika BRA-MA kreditna unija u stečaju, OIB: 96497966580, Split, Put Firula 53, kojeg zastupa osporavatelj Ante Vuko, OIB: 87187864316, Split, Domovinskog rata 58, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Krželj, odvjetnik u Splitu, Mažuranićevo šetalište 2, radi utvrđenja osporene tražbine, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 29. studenoga 2021. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika Lovre Andrijaševića, odvjetnika u Splitu, 18. siječnja 2022.

presudio je

Utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja Vedrana Madunića, OIB: 82254840459, Split, Put Firula 55, u odnosu na tuženika BRA-MA kreditna unija u stečaju, OIB: 96497966580, Split, Put Firula 53, u iznosu od 5.230.999,08 kuna i to kao tražbina četvrtog višeg isplatnog reda.

riješio je

I Odbija se prijedlog da sud odredi prekid ovog postupka.

II Nalaže se osporavatelju Anti Vuki, OIB: 87187864316 u roku od osam dana naknaditi tužitelju Vedranu Maduniću, OIB: 82254840459 troškove parničnog postupka u iznosu od 402.250,00 kuna sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 18. siječnja 2022. do isplate po stopi od 5,49% godišnje, a u slučaju promjene stope zatezne kamate, po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje

prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena. Odbija se zahtjev tužitelja Vedrana Madunića, OIB: 82254840459, za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 262.125,00 kuna sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 18. siječnja 2022. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

III Odbija se zahtjev tužitelja Vedrana Madunića, OIB: 82254840459, da mu tuženik BRA-MA kreditna unija u stečaju, OIB: 96497966580, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 664.375,00 kuna sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 18. siječnja 2022. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 10. lipnja 2019. podnio tužbu protiv tuženika, radi utvrđenja osporene tražbine. Izjavio je da je kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom na temelju dokumentacije koju je dobio do tuženika prijavio tražbinu s osnova štednih uloga (depozita) i kamata u iznosu od 5.230.999,08 kuna. Iz ugovora o štednom ulogu br. 81-70-01035-3 od 15. ožujka 2010. te iz kartice ugovora da se može utvrditi da tužitelj ima tražbinu u prijavljenom iznosu prema tuženiku.

2. Tu tražbinu da je stečajni upravitelj tuženika priznao, a da je vjerovnik Ante Vuko tražbinu osporio.

3. Rješenjem ovog suda, poslovnog broja St-651/17 od 10. travnja 2019. da je upućen pokrenuti parnicu protiv tuženika radi utvrđenja osporene tražbine.

4. Stoga je podnio ovu tužbu u kojoj je istaknuo tužbeni zahtjev da sud utvrdi da je osnovana tražbina tužitelja kao tražbina četvrtog višeg isplatnog reda u iznosu od 5.230.999,08 kuna. Pored toga tražio je da sud naloži tuženiku da mu naknadi troškove parničnog postupka.

5. Radi dokazivanja istinitosti navoda iz tužbe i osnovanosti tužbenog zahtjeva predložio je tužitelj sudu da izvede dokaze čitanjem isprava rješenja ovog suda poslovnog broja 12 St-651/2017 od 30. travnja 2018., rješenja ovog suda poslovnog broja 7 St-651/2017 od 10. travnja 2019., rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovnog broja PŽ-3194/2019-2 od 21. svibnja 2019., prijave tražbine, ugovora o štednom ulogu br. 81-70-01035-3 i kartice tog ugovora, ugovora o štednom ulogu (novčanom depozitu) br. 81-70-10020-4 od 4. veljače 2011., kartice tog ugovora, ugovora o štednom ulogu (novčanom depozitu) br. 81-70-13139-4 od 28. listopada 2013., kartice tog ugovora, ugovora o štednom ulogu (novčanom depozitu) br. 81-70-14053-0 od 6. lipnja 2014. i kartice tog ugovora, kamatnog lista te zapisnika s ispitnog i izvještajnog ročišta održanog 29. kolovoza 2018. u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom.

6. Predložio je tužitelj da sud izvrši uvid u spis ovog suda poslovnog broja 7 St-651/17.

7. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivio tužbenom zahtjevu. Izjavio je da je stanje konta po štednom ulogu iz ugovora o štednom ulogu (novčanom depozitu) br. 81-70-01035-3 izravna posljedica kaznenog djela počinjenog na štetu tuženika od strane tužitelja i Leonarda Madunića kao ranijih članova uprave tuženika i Miroslava Madunića, člana nadzornog odbora tuženika.

8. Izjavio je da tužitelj ne može s uspjehom tražiti od tuženika isplatu koristi ostvarene kaznenim djelom, a da je tužiteljeva tražbina upravo korist ostvarena kaznenim djelom.

9. Očitujući se o navodima tuženika iz odgovora na tužbu, tužitelj je izjavio da iz odgovora na tužbu proizlazi zaključak da tuženik priznaje postojanje potraživanja u iznosu navedenom u prijavi tražbine koji je priznao stečajni upravitelj na temelju dokumentacije. Tuženikove izjave vezane za počinjenje kaznenog djela ocijenio je beznačajnima, pri tome naglašavajući da u ovom postupku nije moguće odlučivati o tome je li tužitelj počinio kazneno djelo, niti o tome treba li mu oduzeti imovinsku korist stečenu počinjenjem kaznenog djela, već isključivo o tome postoji li tužiteljeva tražbina prema tuženiku, koju činjenicu da tuženik niti ne poriče. Pored dokaza predloženih u tužbi, predložio je izvesti i dokaz saslušanjem tužitelja i svjedoka Miroslava Madunića.

10. Tuženik je izjavio da je iz konta broj 81-70-01035-3 od 15. ožujka 2010. vidljivo da je većina sredstava pripisana s depozita broj 81-70-0484-0 koji je pripadao Miroslavu Maduniću te da je iznos od 527.310,35 kuna pripisan s konta Leonarda Madunića broj 81-70-01034-5. Pored toga štedni konto broj 81-70-13139-4 koji je priložen uz tužbu da je formiran pripisom kamate. Predmetni konto nastao je nezakonitim proknjižavanjima uloga u osnivački kapital tuženika i to protivno odredbama o Zakona o računovodstvu i Zakona o kreditnim unijama. Izjavio je da je to postupanje predmet istrage, obzirom da predstavlja kazneno djelo. Predložio je da sud od stečajnog upravitelja tuženika pribavi kompletnu dokumentaciju vezanu uz nastanak navedenih štednih uloga kao i kretanje sredstava iz tih uloga, a potom provede knjigovodstveno i financijsko vještačenje radi utvrđenja činjenice jesu li nastanak i kretanje sredstava po tom ulogu protivni prisilnim odredbama Zakona o računovodstvu i Zakona o kreditnim unijama. Radi utvrđenja spomenutih činjenica predložio je izvesti i dokaz saslušanjem tužitelja, osporavatelja Ante Vuke i stečajnog upravitelja tuženika. Predložio je i da sud izvrši uvid u spis Županijskog državnog odvjetništva poslovni broj K-DO-57/2017.

11. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje osnovanom tražbine tužitelja u iznosu od 5.230.999,08 kuna kao tražbine četvrtog višeg isplatnog reda koju je u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom BRA-MA kreditna unija u stečaj u osporio stečajni vjerovnik Ante Vuko.

12. Radi donošenja odluke o tužbenom zahtjevu sud je izveo dokaze čitanjem isprava rješenja ovog suda poslovnog broja 12 St-651/2017 od 30. travnja 2018., rješenja ovog suda poslovnog broja 7 St-651/2017 od 10. travnja 2019., rješenja

Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovnog broja PŽ-3194/2019-2 od 21. svibnja 2019., ugovora o štednom ulogu (novčanom depozitu) br. 81-70-01035-3 od 15. ožujka 2010., kartice tog ugovora, ugovora o štednom ulogu (novčanom depozitu) br. 81-70-10020-4 od 4. veljače 2011., kartice tog ugovora, ugovora o štednom ulogu (novčanom depozitu) br. 81-70-13139-4 od 28. listopada 2013., kartice tog ugovora, ugovora o štednom ulogu (novčanom depozitu) br. 81-70-14053-0 od 6. lipnja 2014. i kartice tog ugovora, kamatnog lista i zapisnika s ispitnog i izvještajnog ročišta održanog 29. kolovoza 2018. u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom.

13. Sud je po prijedlogu tuženika od stečajnog upravitelja tuženika tražio da dostavi isprave - dokumentaciju vezanu uz nastanak štednog uloga broj 81-70-0484-0, broj 81-70-01034-5, broj 81-70-13139-4 i broj 81-70-01035-3 i kretanja sredstava iz tog uloga. Stečajni upravitelj tuženika dostavio je kartice ugovora 81-70-00484-0, 81-70-13139-4, 81-70-01035-3 i 81-70-01034-5 te dopis Službe organiziranog kriminaliteta Ministarstva unutarnjih poslova od 17. studenoga 2016. te potvrdu o privremenom oduzimanju kartica ugovora i uplatnih i isplatnih listića Službe organiziranog kriminaliteta Ministarstva unutarnjih poslova od 14. rujna 2017., pa je sud izveo dokaz čitanjem i isprava kartice ugovora 81-70-00484-0, 81-70-13139-4, 81-70-01035-3 i 81-70-01034-5.

14. Sud je izveo dokaze saslušanjem osporavatelja Ante Vuke, tužitelja i svjedoka Miroslava Madunića.

15. Sud nije izveo dokaz saslušanjem stečajnog upravitelja tuženika jer je tuženik odustao od prijedloga za izvođenje tog dokaza.

16. Sud je od Županijskog državnog odvjetništva u Splitu tražio dostavu spisa poslovnog broja K-DO-57/17 i IS-DO-39/2017. To državno odvjetništvo obavijestilo je sud da je istraga radi počinjenja kaznenog djela iz članka 246. stavka 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine", broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. i 101/17.) protiv tužitelja i Leonarda Madunića te Miroslava Madunića još u tijeku. Imajući na umu činjenice utvrđene u tijeku postupka, koje su dostatne za donošenje odluke o tužbenom zahtjevu, sud je u konačnici odustao od traženja ovog spisa. Iz istog razloga sud nije izveo dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem. Naime, sud je na temelju isprava koje su stranke priložile te na temelju sadržaja iskaza tužitelja, osporavatelja Ante Vuke i svjedoka Miroslava Madunića u potpunosti mogao utvrditi relevantne činjenice za odlučivanje o osnovanosti tužbenog zahtjeva, pa su se ostali predloženi dokazi pokazali ako nepotrebni.

17. Među strankama tijekom postupka nije bilo sporno da je tužitelj kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom kao stečajnim dužnikom prijavio tražbinu u iznosu od 5.230.999,08 kuna nastalu na temelju ugovora o štednom ulogu (depozita).

18. Nije bilo spora niti o tome da je u ispravama tuženika zabilježeno postojanje tražbine tužitelja u iznosu označenom u tužbi te da je stečajni upravitelj priznao postojanje te tražbine, a da je tražbinu osporio stečajni vjerovnik Ante Vuko.

19. Nije bilo spora niti o tome da se protiv tužitelja vodi kazneni postupak radi postojanja osnovane sumnje da je počinio kazneno djelo na štetu tuženika.

20. Stečajni vjerovnik Ante Vuko osporio je tužiteljevu tražbinu smatrajući da je tražbina zapravo imovinska korist stečena kaznenim djelom koje je tužitelj zajedno s Miroslavom Madunićem i Leonardom Madunićem počinio na štetu tuženika. Trebalo je stoga utvrditi postoji li, odnosno je li osnovana tužiteljeva tražbina, pri tome imajući na umu činjenicu da ne postoji spor oko iznosa te tražbine.

21. Tužitelj je označio osnovu nastanka svoje tražbine prema tuženiku i dostavio i isprave koje svjedoče o postojanju te osnove. Osnova tužiteljeve tražbine su ugovori o štednom ulogu i to, što proizlazi iz tužiteljeva iskaza i iskaza svjedoka Miroslava Madunića, ugovor o štednom ulogu (novčanom depozitu) br. 81-70-01035-3 od 15. ožujka 2010., ugovor o štednom ulogu (novčanom depozitu) br. 81-70-10020-4 od 4. veljače 2011. i ugovor o štednom ulogu (novčanom depozitu) br. 81-70-13139-4 od 28. listopada 2013. Tražbinu čine glavni dug i kamate u iznosu od 5.230.999,08 kuna. To potvrđuje i sadržaj isprava, dostavljenih ugovora, kartica ugovora i kamatnog lista te u konačnici i priznanje te tražbine od strane stečajnog upravitelja, kao osobe ovlaštene za zastupanje tuženika, ali kao što je već rečeno, iznos tražbine nije bio niti sporan među strankama.

22. Propisano je člankom 990. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., dalje: ZOO) da je ugovor o novčanom pologu sklopljen kad se banka obveže primiti, a položitelj položiti kod banke određeni novčani iznos. Stavkom 2. istog članka određeno je da tim ugovorom banka stječe pravo raspolagati položenim novcem i dužna je vratiti ga prema uvjetima predviđenim u ugovoru.

23. Propisano je člankom 997. ZOO-a da banka plaća kamate na novac koji je kod nje položen, ako zakonom nije drukčije određeno. Visina kamata utvrđuje se ugovorom o položenju sredstava, a ako ugovorom ništa nije predviđeno, plaćaju se zakonske kamate.

24. Dakle potraživanje tužitelja prema tuženiku temelji se na ugovoru o štednom ulogu, odnosno novčanom depozitu - pologu. Nema spora o tome da su stranke sklopile više takvih ugovora. Iz sadržaja prezentiranih ugovora o štednom ulogu vidjeti je da je tužitelj kod tuženika položio iznos od 1.929.000,00 kuna na temelju ugovora od 15. ožujka 2010. uz ugovorenu kamatu od 11% godišnje, potom iznos od 10.000,00 kuna na temelju ugovora od 4. veljače 2011. uz ugovorenu kamatu od 5% godišnje, iznos od 700.000,00 kuna na temelju ugovora od 28. listopada 2013. uz ugovorenu kamatu od 4,5% godišnje. Tužitelj je dostavio uz tužbu i ugovor o štednom ulogu (novčanom depozitu) br. 81-70-14053-0 od 6. lipnja 2014. na temelju kojeg je položio iznos od 116.214,05 kuna kod tuženika uz ugovorenu kamatu od 6,20% godišnje, međutim prema iskazu tužitelja predmetna tražbina nema osnovu u tom ugovoru. Ugovorima se tuženik, a što uostalom određuje i članak 990. ZOO-a obvezao vratiti ulog tužitelju. Nema spora da ulog nije vraćen.

25. Iz navedenog je stoga zaključiti da je tuženik dužan tužitelju položitelju vratiti iznos koji ovaj položi, nakon isteka ugovorom određenog roka i još pored toga platiti ugovorene kamate.

26. Tuženik, točnije vjerovnik osporavatelj, koji u ovoj parnici sukladno članku članka 266. stavku 2. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15. i 104/17., dalje: SZ) nastupa u ime i za račun tuženika, osporio je postojanje tražbine na ispitnom ročištu navodeći da postoje osnovana sumnja da je tražbina rezultat kaznenog djela počinjenog protiv stečajnog dužnika te da je u tijeku kazneni postupak. To je navedeno u zapisniku s ispitnog i izvještajnog ročišta održanom u stečajnom postupku.

27. Tražbina je zahtjev vjerovnika prema dužniku za ispunjenje određene činidbe, a sastoji se od vjerovnikovog subjektivnog prava na određenu činidbu prema svom dužniku i vjerovnikovog zahtjeva prema dužniku na ispunjenje postojeće činidbe, pa je imajući to na umu trebalo ispitati što je zapravo osporavatelj tražbine imao na umu kada je kao razlog osporavanja naveo da je tražbina rezultat kaznenog djela. Tužitelj je dakle tvrdio da ima tražbinu na temelju više ugovora o štednom ulogu, a ono što je zapravo tuženik, odnosno osporavatelj tražbine imao na umu kad je osporavao tražbinu, dakle njegov razlog osporavanja tražbine, on je rekao u svom iskazu pred sudom. Osporavatelj je izjavio je da su novčana sredstva koja su kasnije položena kao ulog tužitelja na temelju ugovora dijelom stečena počinjenjem kaznenog djela prema tuženiku prilikom preoblikovanja tuženika. Izjavio je da su upravu zadruge činili članovi obitelji Madunić koji su imali namjeru preoblikovati poslovanje zadruge u štednu banku, što Hrvatska narodna banka nije dopustila jer je utvrdila da je imovina zadruge nedovoljna za nastavak profitabilnog poslovanja. Nakon toga da je iskorištena mogućnost preoblikovanja u uniju. U tom procesu bilo je potrebno osigurati priljev svježeg temeljnog kapitala u iznosu od najmanje 6 milijuna kuna za nastavak profitabilnog poslovanja. Među članovima zadruge međutim nije bilo zainteresiranih za uplatom novca u temeljni kapital s obzirom na to da na taj novac ne ostvaruju kamatu te ta sredstva služe za pokriće gubitaka, ako do njih dođe. Stoga da je šesnaest osnivača uplatilo po cca 300.000,00 kuna Madunićeva novca u temeljni kapital unije, s namjerom da se taj novac nakon preoblikovanja vrati na štedni račun Miroslava Madunića i članova njegove obitelji. Temeljni kapital unije da je potom smanjen, što je za posljedicu imalo vraćanje sredstava na račun Miroslava Madunića. Iz sadržaja dostavljenih kartica ugovora proizlazi da je po jednom ugovoru o štednom ulogu i to ugovoru broj 81-70-01035-3 učinjen donos sredstava s drugog računa i to, vidjeti je iz sadržaja kartice ugovora 81-70-00484-0, s računa Miroslava Madunića. Iz sadržaja kartica ugovora za preostale štedne uloge vidjeti je da su nastali uplatom glavnice. Osim toga, osporavatelj je izjavio i to da je osporio ovu tražbinu smatrajući da do završetka kaznenog postupka, odnosno dok se ne utvrdi je li počinjeno kazneno djelo, ne bi trebalo omogućiti raspolaganje predmetnom tražbinom, da je stečajni upravitelj priznao potraživanje jer isto postoji u knjigovodstvenoj evidenciji, što on i ne negira, međutim smatra da s isplatom te tražbine - štednje treba sačekati dok se ne završi kazneni postupak. Iz navedenog zapravo proizlazi zaključak o tome da osporavatelj ovom parnicom odgađa mogućnost da se tužitelju što plati od strane tuženika, dok kazneni postupak ne bude završen, a pri tome ne navodi nikakve okolnosti koje bi bile od utjecaja na valjanost predmetnih ugovora o štednom ulogu. Naime, predmetna tražbina nastala je na osnovi spomenutih ugovora, prema iskazima svih saslušanih osoba u ovoj parnici, pa tako i prema iskazu osporavatelja. Ta tražbina ne postoji tek ako je osnova nastanka tražbine otpala, odnosno da osnova, odnosno ugovor ne proizvodi učinke zbog

eventualne ništetnosti u kojem slučaju opet postoji obveza vraćanja onoga što je primljeno na temelju ništetnog ugovora.

28. O okolnostima ugovaranja predmetnih ugovora o štednim ulozima iskazivali su i tužitelj i svjedok Miroslav Madunić. Svjedok Miroslav Madunić je izjavio da prilikom preoblikovanja tuženika u uniju, postojao uvjet da se uplate udjeli u iznosu od 9% od ukupne imovine, odnosno u iznosu od 6-7 milijuna kuna. Članovi obitelji Madunić da su pozajmili šesnaestorici prijatelja, iznos od po 300.000,00 kuna za uplatu tih sredstava na ime udjela u uniju. Kasnije da su se stekli uvjeti za povlačenje viška udjela. Nakon što su sve štediše povukle višak udjela, članovi kojima su pozajmili novac, njih šesnaest, da su im vratili novac, a dvadeset sedam ljudi da je sebi uzelo dio koji prelazi 10% od njihove štednje. Taj višak, odnosno vraćena sredstva da su stavljena na njegov ugovor broja 484. Tužitelj da je imao tri ugovora o štednji od kojih je jedan onaj na koji je uplaćena 1/3 uloga prethodno posuđenih šesnaestorici članova unije i ostatak sredstava koji je bio njihov novac. Tužitelj da je imao i ugovor o štednom ulogu na koji je stavio 700.000,00 kuna.

29. Tužitelj je izjavio da ima tri ugovora o štednji kod kreditne unije, između ostalog ugovor o štednom ulogu 010035-3, a na koji su uplaćena sredstva s računa njegova oca u iznosu od 1.929.000,00 kuna. Potom da ima ugovor 10020-4 na koji je odvajao sredstva od svake plaće te uplatio sredstva stečena prilikom isteka ugovora po životnom osiguranju s jednim austrijskim osiguravajućim društvom. Sredstva uložena po ugovoru 13139-4 da su stečena prodajom nekretnine u Bolu, a pored toga tu su uplaćena i sredstva vraćenih pozajmica od društva BRA-MA TRADE ING.

30. Iz sadržaja iskaza osporavatelja proizlazi da su njegovi prigovori i osporavanje usmjereni zapravo na tražbinu po ugovoru o štednom ulogu (novčanom depozitu) broj 81-70-01035-3 od 15. ožujka 2010. jer su novčana sredstva koja je tužitelj položio kod tuženika temeljem tog ugovora, a što proizlazi iz iskaza i tužitelja i svjedoka Miroslava Madunića, tužitelju doznačena s računa Miroslava Madunića u iznosu od 1.929.000,00 kuna, a osporavatelj smatra da su ta sredstva stečena počinjenjem kaznenog djela prema tuženiku, odnosno da su vraćena Miroslavu Maduniću, nakon što su uplaćena da bi fingirala temeljni kapital unije kod preoblikovanja.

31. Međutim, treba kazati da je osnova nastanka tužiteljeve tražbine stranački ugovor koji je valjan i proizvodi svoje učinke. Na valjanost tog ugovora ne utječe činjenica što se protiv tužitelja, Leonarda Madunića i Miroslava Madunića vodi kazneni postupak. Naime, sporna sredstva po ugovoru br. 81-70-01035-3 koja je tužitelj položio kod tuženika su, o tome svi jednako iskazuju, sredstva koja su prethodno od članova obitelji Madunić pozajmljena trećima i uplaćena na račun Miroslava Madunića nakon vraćanja zajma. Dakle riječ je o sredstvima koja predstavljaju povrat zajma od trećih osoba. Je li pozajmljivanjem sredstava trećima radi uplate uloga u temeljni kapital unije i vraćanjem dijela uloga kasnije u poslovanju unije došlo do ostvarenja bića kojeg kaznenog djela odlučit će se u kaznenom postupku pa će, ukoliko se utvrdi da su počinili kazneno djelo, odlučiti i o tome jesu li stekli imovinsku korist te će im se ta korist u tom postupku oduzeti, sukladno članku 557. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine", broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14. i 70/17.) Upravo iz tog razloga sud je odbio prijedlog tuženika da odredi prekid postupka na temelju članka 213. stavka

2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., dalje: ZPP), a što je sadržano u izreci rješenja pod točkom I. Tužitelj je tada kada je sklopio ugovor o štednom ulogu stavio tuženiku na raspolaganje u ugovoru označena novčana sredstva, ugovoreno je plaćanje kamata te se tuženik obvezao tužitelju vratiti ta sredstva. Na temelju ugovora nastala je tužiteljeva tražbina, a nasuprot toj tražbini tuženikova obveza vratiti tužitelju položeni ulog i platiti kamate.

32. S obzirom na to da postoji osnova nastanka tužiteljeve tražbine te da nije bilo spora o iznosu te tražbine, to je onda na temelju članka 990. ZOO-a trebalo utvrditi da postoji tužiteljeva tražbina prema tuženiku u iznosu od 5.230.999,08 kuna, dakle odlučiti kao u izreci presude.

33. Tužitelj je u cijelosti uspio u parnici, pa može osnovano tražiti naknadu troškova izazvanih vođenjem postupka. Tužitelj je istaknuo zahtjev za naknadu troškova ovog postupka od tuženika. Međutim, tužitelj je spornu tražbinu u iznosu od 5.230.999,08 kuna prijavio u stečajnom postupku nad tuženikom, a stečajni upravitelj tuženika je tu tražbinu priznao kao tražbinu četvrtog višeg isplatnog reda.

34. Tražbinu je osporio osporavatelj Ante Vuko, koji je onda u ovoj parnici prema određenju članka 266. stavka 2. SZ-a nastupao u ime i za račun tuženika, dakle kao zastupnik određen zakonom i to člankom 266. stavkom 2. SZ-a.

35. Člankom 156. stavkom 2. ZPP-a ostavljeno je ovlaštenje sudu da obveže zakonskog zastupnika ili punomoćnika stranke da nadoknadi protivnoj stranci troškove koje je uzrokovao svojom krivnjom.

36. U ovoj parnici koja se vodi radi utvrđenja tražbine stečajnog vjerovnika koju je priznao stečajni upravitelj, a osporio drugi stečajni vjerovnik, troškove postupka u slučaju gubitka takve parnice je dužan snositi osporavatelj. Naime, osporavatelj je taj koji je svojim osporavanjem uzrokovao parnični postupak, a po zakonu je zastupao stečajnog dužnika koji je tražbinu priznao i nije imao nikakvog interesa voditi ovu parnicu. Dakle, ova parnica je rezultat osporavanja koje je učinio osporavatelj, pa onda posljedice gubitka parnice, zbog utvrđenog neosnovanog osporavanja, treba snositi onaj tko je neosnovano inicirao parnicu i nastanak troškova u okviru vođenja parnice. U suprotnom, stečajni dužnik bi bio dužan snositi troškove postupka koji on uopće nije inicirao, jer je tražbinu priznao, a mora biti stranka takvog postupka zato što odluka u tom postupku djeluje prema stečajnom dužniku. Upravo zato je i određeno da je u takvim postupcima stečajni dužnik stranka, ali da ga zastupaju osporavatelji, jer oni imaju pravni interes u takvoj parnici. Stoga bi bilo neopravdano obvezati tuženika, a posljedično i ostale vjerovnike tuženika da naknadi troškove postupka, pa je sud na temelju članka 156. stavka 2. ZPP-a odlučio da troškove parničnog postupka tužitelju treba naknaditi osporavatelj koji je odgovoran za nastanak troškova. Utoliko je sud odbio zahtjev tužitelja da mu troškove parničnog postupka naknadi tuženik, što je sadržano u izreci rješenja pod točkom II.

37. Tužitelju su, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora i zahtjeve postavljene člankom 155. ZPP-a, bili potrebni za vođenje parnice troškovi sastava

tužbe po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 65.375,00 kuna prema Tbr. 7.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 142/2012., 103/14., 118/2014. i 107/15., dalje: Tarifa), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 29. lipnja 2020. u iznosu od 65.375,00 kuna (Tbr. 9.1. Tarife), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 23. rujna u iznosu od 65.375,00 kuna (Tbr. 9.1. Tarife), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 9. studenoga 2020. u iznosu od 65.375,00 kuna (Tbr. 9.1. Tarife), trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 25. siječnja 2021. u iznosu od 65.375,00 kuna (Tbr. 9.1. Tarife) i trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu održanom 29. studenoga 2021. u iznosu od 65.375,00 kuna (Tbr. 9.1. Tarife). Pored tih troškova tužitelju su bili potrebni i troškovi sudske pristojbe tužbe u iznosu od 5.000,00 kuna sukladno Tar. br. 1. Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", broj 53/19., dalje: Uredba) te trošak sudske pristojbe presude u iznosu od 5.000,00 kuna, sukladno Tar. br. 2. Uredbe.

38. Dakle, tužitelju je trebalo priznati kao potreban za vođenje parnice ukupan trošak od 402.250,00 kuna, pa onda na temelju članka 156. stavka 2. ZPP-a u vezi s člankom 266. stavkom 2. SZ-a i člankom 271. stavkom 3. SZ-a naložiti osporavatelju da troškove u tom iznosu naknadi tužitelju sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate po stopi određenoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a koja se primjenjuje u ostalim odnosima.

39. Sud je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava podneska po punomoćniku odvjetniku od 3. srpnja 2019. u iznosu od 65.375,00 kuna jer je u tom podnesku tužitelj ispravio tužbu u oznaci tvrtke tuženika, pa taj trošak ne može ići na teret suprotne strane. Sud je odbio i zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav podneska od 13. veljače 2020. u iznosu od 65.375,00 kuna jer podnesak s tim datumom nije dostavljen u spis. Tužitelj je dostavio podnesak 12. veljače 2020. uz koji je dostavio dokaz o plaćanju sudske pristojbe. Trošak sastava podneska radi dostave dokaza o plaćanju sudske pristojbe nije bio potreban za vođenje parnice. Tužitelj je mogao dostaviti dokaz o plaćanju pristojbe i bez podneska. Sud je odbio i zahtjev za naknadu troška sastava podneska od 17. ožujka 2020. u iznosu od 65.375,00 kuna. Naime, prema Tbr. 8.1. Tarife plaća se nagrada za obrazložene podneske, a sukladno članku 155. ZPP-a naknađuju se troškovi koji su bili potrebni za vođenje parnice, ocjenjujući brižljivo sve okolnosti. Ovaj je podnesak tužitelj podnio da bi odgovorio na navode tužbe, ali u istom nije naveo ništa pored onoga što je naveo i u tužbi, pa u konačnici sadržaj tog podneska nije bio od važnosti za vođenje parnice, pa utoliko ni potreban. Sud je odbio i zahtjev tužitelja za naknadu troška sastava podneska od 11. ožujka 2021. u iznosu od 65.375,00 kuna jer je u istom zapravo u formi navoda tužitelja sadržan iskaz svjedoka koji je saslušan na prethodnom ročištu. Pored toga, ovaj podnesak predan je sudu u fazi postupka kada iznošenje činjenica i predlaganje dokaza prema određenjima članka 299. stavka 2. ZPP-a nije bilo moguće, pa je utoliko i podnesak bez značaja za vođenje postupka. Sud je odbio i zahtjev tužitelja za naknadu troškova zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ročištu za objavu presude u iznosu od 625,00 kuna, s obzirom na to da ga punomoćnik odvjetnik nije zastupao na tom ročištu.

40. Stoga je sud odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 262.125,00 kuna.

41. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci rješenja pod točkom II.

U Splitu 18. siječnja 2022.

Sudac

Ana Misir Šarić

Dokument je elektronički potpisan:

ANA MISIR
ŠARIĆ

Vrijeme potpisivanja:

18-01-2022
14:18:20

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97=#130D48523330383432323937393236
L=SPLIT
S=MISIR ŠARIĆ
G=ANA
CN=ANA MISIR ŠARIĆ

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa presude. O žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske. Žalba se podnosi ovom sudu, u pisanom obliku u tri primjerka.

DNA:

- odvjetnik Tomislav Krka, OD Krka & Krka d.o.o., Split, Starčevićeva 13, uz pristojbu presude u iznosu od 5.000,00 kuna
- odvjetnik Ivan Krželj, Split, Mažuranićevo šetalište 2
- u spis

Broj zapisa: **eb304-c9c0e**

Kontrolni broj: **0f017-febd3-2503f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ANA MISIR ŠARIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.